

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 207/2019
12.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађе из члана 203. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Катарине Ранђеловић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 408/18 од 25.10.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 233/18 од 11.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Катарине Ранђеловић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 408/18 од 25.10.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 233/18 од 11.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 408/18 од 25.10.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом окривљени АА обавезан је да плати у корист буџетских средстава суда износ од 10.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка на име награде исплаћене судском вештаку за област електротехнике у износу од 14.640,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећена ЕПС „Дистрибуција“ ДОО Београд, Огранак електродистрибуција Прокупље упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж 233/18 од 11.12.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Катарине Ранђеловић и пресуда Основног суда у Прокупљу К 408/18 од 25.10.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Катарина Ранђеловић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 439. тачка 1) и члана 438. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Катарине Ранђеловић, је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног на подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву као разлог подношења истог само је означио да наведеним правноснажним пресудама повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, при чему није указала због чега сматра да дело за које се окривљени гони по закону није кривично дело, као и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. ЗКП, без навођења због које конкретно битне повреде одредаба кривичног поступка правноснажне пресуде побија, док је у образложењу захтева навела да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени АА извршио кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ на начин представљен изреком правноснажне пресуде, указивањем да није пружен ни један доказ о томе да је окривљени критичном приликом скинуо државну пломбу како утрошена електрична енергија не би била регистрована преко струјомера.

По оцени Врховног касационог суда изнетим наводима захтева оспорава се чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној одлуци - решењу, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Катарине Ранђеловић, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.